

— W drugim zarzucie Komisja podnosi (pomocniczo), że Sąd nieprawidłowo stwierdził, że sporny środek nie ma charakteru selektywnego, to znaczy nie sprzyja niektórym przedsiębiorstwom w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE. Komisja podnosi ponadto, że Sąd nieprawidłowo stwierdził, że nawet wówczas, gdyby środek był selektywny, nie stanowiłby on pomocy państwa ze względu na swój cel oraz byłby uzasadniony charakterem systemu i jego ogólnymi celami.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w powiększonym składzie) wydanego w dniu 10 kwietnia 2008 r. w sprawie T-271/03 Deutsche Telekom przeciwko Komisji, wniesione w dniu 26 czerwca 2008 r. przez Deutsche Telekom AG

(Sprawa C-280/08 P)

(2008/C 223/48)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Deutsche Telekom AG (przedstawiciele: U. Quack, S. Ohlhoff i M. Hutschneider, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich, Arcor AG & Co. KG, Versatel NRW GmbH, dawne Tropolys NRW GmbH, dawne CityKom Münster GmbH Telekommunikationsservice, EWE TEL GmbH, HanseNet Telekommunikation GmbH, Versatel Nord-Deutschland GmbH, dawne KomTel Gesellschaft für Kommunikations- und Informationsdienste mbH, NetCologne Gesellschaft für Telekommunikation mbH, Versatel Süd-Deutschland GmbH, dawne tesion Telekommunikation GmbH, Versatel West-Deutschland GmbH & Co. KG, dawne VersaTel Deutschland GmbH & Co. KG

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie T-271/03;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/707/WE⁽¹⁾ z dnia 21 maja 2003 r. opublikowanej pod numerem C (2003)1536 wersja ostateczna;
- tytułem żądania subsydiarnego, obniżenie grzywny nałożonej na Deutsche Telekom AG w art. 3 zaskarżonej decyzji Komisji na podstawie nieograniczonego prawa orzekania przysługującego Trybunałowi;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi następujące zarzuty na poparcie swego odwołania od wyżej wymienionego wyroku Sądu.

W wyroku naruszono art. 82 WE oraz zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ w niniejszej sprawie nie popełniono takiego

naruszenia wspomnianego postanowienia, za które obiektywnie można było nałożyć odpowiedzialność, a wnosząca odwołanie nie ponosi za nie winy. W wyroku nie uwzględniono w sposób wymagany prawem faktu powtarzających się kontroli rzekomego występowania zjawiska nożyc cenowych, dokonywanych przez Regulierungsbehörde für Telekommunikation und Post (niemiecki urząd regulacji telekomunikacji i poczty, zwany dalej „RegTP”), który w tamtym okresie był w Niemczech organem regulacyjnym właściwym w odniesieniu do wnoszącej odwołanie. RegTP wielokrotnie badał występowanie zjawiska nożyc cenowych w odniesieniu do dostępu do uwolnionych pętli lokalnych i dochodził do wniosku, że zjawisko to nie występowało. W tej sytuacji indywidualna odpowiedzialność przedsiębiorstwa podlegającego regulacji w odniesieniu do struktury rynku jest ograniczona i zastąpiona odpowiedzialnością właściwego organu regulacyjnego. Uwzględniając decyzje organu regulacyjnego wnosząca odwołanie mogła zasadnie oprzeć się na zasadzie, że jej zachowanie nie naruszało prawa konkurencji. Założenie, że poprzez zwiększenie swych taryf za ADSL wnosząca odwołanie mogła ograniczyć rzekome występowanie zjawiska nożyc cenowych, jest sprzeczne z twierdzeniem samego Sądu, zgodnie z którym „subsydiowanie skośne” na poziomie różnych rynków nie powinno być uwzględniane w ramach badania występowania zjawiska nożyc cenowych. Ponadto Sąd naruszył prawo poprzez nienależyte uwzględnienie okoliczności, że Komisja nie zbadała, czy wzrost taryf na ADSL w każdym razie ograniczył rzekomo występujące zjawisko nożyc cenowych.

W wyroku naruszono art. 82 WE również dlatego, że Sąd niewłaściwie zbadał, czy zostały spełnione materialne przesłanki stosowania tego postanowienia. W niniejszym przypadku analiza występowania zjawiska nożyc cenowych nie jest a priori właściwa dla udowodnienia istnienia nadużycia. Jeżeli (jak w niniejszej sprawie) taryfy za usługi pośrednie zostały ustalone w sposób wiążący przez właściwy organ regulacyjny, analiza ta sama może prowadzić do wniosków naruszających prawo konkurencji.

W tym kontekście Sąd także naruszył ciążący na nim obowiązek uzasadnienia wyroku.

W odniesieniu do zbadania metody wykorzystanej przez Komisję w celu ustalenia występowania zjawiska nożyc cenowych w zaskarżonym wyroku naruszono prawo także w odniesieniu do kilku centralnych aspektów. Po pierwsze, z powodu tego, że kryterium zwane „As-Efficient-Competitor-Test” (kryterium równie skutecznego konkurenta), które Sąd uznał za jedyne kryterium porównawcze znajdujące ogólne zastosowanie, na którym należało się oprzeć, jest w każdym razie pozbawione znaczenia, jeżeli przedsiębiorstwo dominujące na rynku oraz jego konkurenci (jak w niniejszej sprawie) prowadzą swoją działalność w różnych warunkach ustawowych i faktycznych. Po drugie, z powodu tego, że analiza występowania zjawiska nożyc cenowych uwzględnia jedynie taryfy za przyłączenie do sieci, podczas gdy taryfy za inne usługi telekomunikacyjne oparte na tych samych usługach pośrednich (w szczególności rozmowy) nie zostały uwzględnione. Zawarte w wyroku stwierdzenia dotyczące rzekomego występowania zjawiska nożyc cenowych również zawierają kilka błędów co do prawa, a Sąd nie zbadał występowania związku przyczynowo-skutkowego między rzekomym zjawiskiem nożyc cenowych i swymi stwierdzeniami dotyczącymi struktury rynku.

Na początku Sąd w wyroku naruszył wymogi wynikające z art. 253 WE w odniesieniu do uzasadnienia decyzji Komisji.

Wreszcie Sąd błędnie zastosował art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17, ponieważ nie zakwestionował obliczenia grzywny przez Komisję, chociaż Komisja niesłusznie założyła, że chodziło o poważne naruszenie, niewłaściwie uwzględniła sektorowe regulacje taryfowe wnoszącej odwołanie, a ponadto mogła ona nałożyć jedynie symboliczną grzywnę. W konsekwencji Sąd nie uwzględnił w sposób właściwy pod względem prawnym argumentów przedstawionych przez wnoszącą odwołanie na poparcie jej żądania uchylenia lub obniżenia grzywny.

(¹) Dz.U. L 263, s. 9.

Skarga wniesiona w dniu 27 czerwca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-283/08)

(2008/C 223/49)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: W. Roels i W. Wils, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nieprzyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy 2005/29/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”), lub w każdym przypadku, niepowiadamiając o tym Komisji, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy do prawa krajowego upłynął w dniu 12 czerwca 2007 r.

(¹) Dz.U. 2005 L 149, s. 22.

Skarga wniesiona w dniu 27 czerwca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-284/08)

(2008/C 223/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: W. Roels i W. Wils, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nieprzyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych”) (¹), a w każdym razie nieprzedstawiając tych przepisów Komisji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy w odniesieniu do terytorium Gibraltaru.
- obciążenie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na transponowanie dyrektywy upłynął w dniu 12 czerwca 2007 r.

(¹) Dz.U. L 149, p. 22.